

AMOSO PRANAŠYSTĖ.

IVADA.

1. Amosas, kurio ebr. vardas reiškia: nešėjas ar našta, pats savo knygoje duoda šiek tiek žinių apie save. Jis buvo kilęs iš Tekuos, į pietus nuo Betliejaus, arti pietinės Jūdėjos sienos. Pirmą negu jis buvo Dievo pašauktas eiti pranašo pareigas, jis ganė bandą, todėl buvo paprastas piemuo. Tinkamo pranašo pareigoms mokslo Amosas nebuvo išsigijęs, galėjo kas vadinti jį bemokslu, bet jis turėjo gerai žinoti Mozės įstatymą ir kitas šv. Rašto knygas. Savo pranašysčių knygoje jis pasirodo buvęs gana iškalbingas; graži ir jo rašomoji kalba.

Laiką, kuriame Amosas ėjo savo pareigas, nėra sunku bent priartinamai nustatyti. Jis pats sakosi pranašavęs Jūdo karaliaus Ozijo (799–747) ir Izraelio karaliaus Jeroboamo II (802–762) laikais 1,1; todėl gi karaliu viešpatavo sykiu nuo 799–762 m.; šiuo tat laikotarpiu Amosas turėjo eiti pranašo pareigas, nors jis tikriausiai jas ėjo nelabai ilgai. Amoso knyga turėjo būti parašyta bent kiek anksčiau Ozėjo ir truputį vėliau negu Joėlio, nes

Joėlis yra padaręs nevisai mažai įtakos Amosui; Amoso gi knyga rodosi jau buvo žinoma Ozėjui.

2. Nors Amosas buvo kilęs iš Jūdėjos, bet pranašauti jam teko Izraelio šalyje. Ten jis turėjo Viešpaties vardu skelbti nelaimes, kurių turėjo susilaukti Izraelis dėl savo stabmeldystės ir dorinio sugedimo. Randami pas Amosą grasymai ir kitiems žydų kaimynams turėjo tik sustiprinti pranašystes prieš Izraėlį.

Amoso knyga turinio atžvilgiu galima padalinti šiaip. Pirmoje įžanginėje dalyje (1,1–2,16) autorius kalba apie Damasko, piliastimų, Tiro, Idumėjos, Amono, Moabo, Jūdo ir Izraelio padarytus nusikaltimus ir būsimą jų nu baudimą. Antroje iš trijų pranašinių pamokslų susidedančioje (3,1–6,15) dalyje skelbiama Izraelio karalystei jos greitu laiku įvyksiąs sugriovimas ir ištrėmimo nelaimes jos gyventojams. Trečioji dalis (7,1–9,15) susideda iš penkių simbolinių regėjimų apie Izraelio žuvimą, kurių paskutinis baigiamas galutinės laimės pažadais.

PROPHETIA AMOS AMOSO PRANAŠYSTĖ.

I. Dievo teismas visoms Palestinos tautoms ir išrinktajai tautai.

Caput I. ¹ Verba Amos, qui fuit in pastoribus de Thecuc: quae vidit super Israel in diebus Oziae regis Iuda, et in diebus Ieroboam filii Ioas regis Israel ante duos annos terraemotus.

² Et dixit: Dominus de Sion rugiet, et de Ierusalem dabit vocem suam: et luxerunt speciosa pastorum, et exiccatus est vertex Carmeli.

³ Haec dicit Dominus: Super tribus sceleribus Damasci, et super quattuor non convertam eum: eo quod triturerint in plaustris

1 perskyrimas. ¹ Vieno Te kuos piemenų, Amoso, žodžiai apie tai, ką jis buvo matęs apie Izraėlį Jūdo karaliaus Ozijo dienose ir Izraėlio karaliaus Joaso sūnaus Jeroboamo dienose dveji metai pirm žemės drebėjimo.

² Jis tarė: Viešpats sukrioks iš Siono ir paleis savo balsą iš Jeruzalės; tuomet liūdės gražiausios piemenų ganyklos ir sudžius Karmėlio viršūnė.

³ Viešpats Dievas sako taip: Dėl trijų, net dėl keturių Damasko piktadarybių aš nepakeisiu savo nutarimo, nes jie kėlė Ga-

1,1—2,16. Autorius, pasakęs savo vardą ir savo pranašavimo laiką, (1,1) skelbia Viešpaties teismą Damaskui (1,2—5), pilistimams (1,6—8), Tirui (1,1—10), Edomui (1,11—12), Amonui (1,13—15), Moabui (2,1—3), Jūdai (2,4,5) ir Izraėliui (2,5—16).

(1,1) *Buvo matęs*: regėjime. — *Apie Izraėlį*. Amoso pranašystės kreipiamos prieš Izraėlį. Jūdas ir kitos tautos minimos tik dėl Izraėlio. — *Jūdo karaliaus*. Jūdo karalius įvardijamas pirmoje vietoje, kaip teokratinis karalius. — *Pirm žemės drebėjimo*. Kada yra įvykęs tas žemės drebėjimas, tikslesnių žinių nėra. Jis turėjo būti labai didelis, nes buvo atsimenamas labai ilgai, net dar ir po Babilono nelaisvės (plg. Zak. 14,5); todėl jis turėjo būti rimtas įspėjimas tautai apie būsimas nelaimes.

(2) *Viešpats sukrioks...* Pranašo Joėlio (3,16) žodžiais Amosas sako, kad jau greitai laiku Viešpats, kurs turi savo sostą Sione, atsilieps dideliu balsu ir puls, kaip liūtas, savo priešus, stabų garbintojus, kad juos nubaustų dėl jų nusikaltimų. Plg. Jer. 25,30. — *Karmėlio*. Karmėlio kalnai (plg. 3 Kar. 18) buvo garsūs savo geriausiomis, net ir vasarą žaliuojančiomis ganyklomis, miškais ir šaltiniais. Karmėlio tat sudžiuvimas bus baisaus teismo ženklas.

(3) *Viešpats...* Pirmą negu bus skelbiamos bausmės Izraėlitams, pranašas paskelbs nubaudimą trijų jiems visai svetimų ir trijų giminingų tautų. Jei Izraėlitai supras, kad anos tautos buvo nubaustos teisingai, tai tuo pačiu turės pasmerkti patys save, nes ir jie buvo panašiai nusikalte. Iš tų Izraėlitams neprietelingų tautų, nubaudo jė turi dar labiau įsitikinti,

ferreis Galaad. ⁴ Et mittam ignem in domum Azael, et devorabit domos Benadad. ⁵ Et conteram vectem Damasci: et disperdam habitatorem de campo idoli, et tenentem sceptrum de domo voluptatis: et transferetur populus Syriae Cyrenen, dicit Dominus.

⁶ Haec dicit Dominus: Super tribus sceleribus Gazae, et super quattuor non convertam eum: eo quod transtulerint captivitatem perfectam, ut concluderent eam in Idumaea. ⁷ Et mittam ignem in murum Gazae, et devorabit aedes eius. ⁸ Et disperdam habitatorem de Azoto, et tenentem sceptrum de Ascalone: et convertam manum meam super Accaron, et peribunt reliqui Philistinorum, dicit Dominus Deus.

⁹ Haec dicit Dominus: Super tribus sceleribus Tyri, et super quattuor non convertam eum: eo quod concluderint captivitatem perfectam in Idumaea, et non sint

laadą geležiniais vežimais. ⁴ Aš siųsiu ugnies į Azaėlio namus, ir ji prarys Benadado namus. ⁵ Aš sutrupinsiu Damasko užkaiščius ir išnaikinsiu gyventojus iš stabo lauko ir laikantį skeptrą iš gėrio namų, ir Syrijos tauta bus perkelta į Kirenę, sako Viešpats.

⁶ Viešpats Dievas sako taip, Dėl trijų, net dėl keturių Gazos piktadarybių aš nepakeisiu savo nutarimo, nes jie išvedė visus belaisvius, kad uždarytų juos Idumėjoje. ⁷ Aš siųsiu ugnies į Gazos sienas, ir ji prarys jų rūmus. ⁸ Aš išnaikinsiu gyventojus iš Azoto ir laikantį skėptrą iš Askalono, atgręšiu savo ranką prieš Akaroną ir pilistimų likusieji žūs, sako Viešpats Dievas.

⁹ Viešpats Dievas sako taip: Dėl trijų, net dėl keturių Tiro piktadarybių aš nepakeisiu savo nutarimo, nes jie uždarė visus belaisvius Idumėjoje ir neatsimi-

kaip labai Dievas juos myli, nes jis baudžia jų priešus, kurie buvo jiems padarę neteisybių. — *Dėl trijų net...*: dėl daugelio nusikaltimų, dėl nusikaltimų be skaičiaus. — *Aš nepakeisiu...* Arba: aš neatšauksiu. — *Geležiniais vežimais*. Vr. 4 Kar. 10,32,33. — (4) *Azaėlio... Benadado*. Azaėlis buvo Syrijos karaliaus Benadado kariuomenės vadas. Nužudęs savo valdovą jis buvo pasisavinęs jo sostą. Azaėlio sūnus vėl buvo Benadadas. Tuo vardu vadinosi dar ir daugiau Syrijos karalių. Plg. 3 Kar. 15,18. 20; 20,1...; 4 Kar. 6,24; 8,7. 13,3... — (5) *Užkaiščius*: kuriais buvo užsklendžiami miesto vartai. Sutrupinus užkaiščius priešai galėjo pigiai įsiveržti pro vartus į miestą. — *Stabo lauko*. Ebr. Bigeath'Aven (nieku slėnis). Gal tai buvo vietos vardas. Kai kurie aiškintojai spėja, kad ta pati vieta vėliau buvo graikų pramin-ta Celesyrija. — *Gėrio namus*. Ebr.

Beith-'Eden. Gal taip pat vietos vardas; taip vadintis galėjo Syrijos karaliaus vasarnamis. — *Kirenė*. Ebr. Qir. Spėjama, kad čia turėta omenyje Kuros upės slėnis Kaukaze. — Pranašystė buvo įvykinta, kai Tegalpalasaras užkariavo Damaską ir prijungė Syriją prie savo valstybės. Vz. 4 Kar. 16,9.

(6) *Gazos*. Gaza svarbiausias pilistimų miestas. Vienas pilistimams pasisekęs pietų Palestinos užpuolimas karaliaus Joramo laikais minimas 2 Kron. 21,16,17. — *Kad uždarytu...* t. y. visus sugautus belaisvius pardavė į Idumėją. Plg. Joël. 3,6-8. — (8) *Iš Azoto... Askalono...* Tai kiti pilistimų miestai. Kiekvienam skelbiama kitoki bausmė. Pranašystė buvo įvykinta įvairiais laikais. Plg. 4 Kar. 18,8; 2 Kron. 26,6,7. Visai sunaikinti buvo pilistimai Makabiejų laikais.

(9) *Tiro*. Svarbiausias Penikijos miestas. — *Uždarė...* Tiriečių nusi-

recordati foederis fratrum. ¹⁰ Et mittam ignem in murum Tyri, et devorabit aedes eius.

¹¹ Haec dicit Dominus: Super tribus sceleribus Edom, et super quattuor non convertam eum: eo quod persecutus sit in gladio fratrem suum, et violaverit misericordiam eius, et tenuerit ultra furorem suum, et indignationem suam servaverit usque in finem.

¹² Mittam ignem in Theman: et devorabit aedes Bosrae.

¹³ Haec dicit Dominus: Super tribus sceleribus filiorum Ammon, et super quattuor non convertam eum: eo quod dissecuerit praegnantem Galaad ad dilatandum terminum suum. ¹⁴ Et succendam ignem in muro Rabba: et devorabit aedes eius in ululatu in die belli, et in turbine in die commotionis. ¹⁵ Et ibit Melcom in captivitatem, ipse, et principes eius simul, dicit Dominus.

Caput II. ¹ Haec dicit Dominus: Super tribus sceleribus

nė broliškos sandoros. ¹⁰ Aš siųsiu ugnies į Tiro sienas, ir ji sunys jo rūmus.

¹¹ Viešpats Dievas sako taip: Dėl trijų, net dėl keturių Edomo nusikaltimų aš nepakeisiu savo nutarimo, nes jis vijosi su kalaviju savo brolių ir neparodė jam gailestingumo, pasiliko savo naršę ir palaikė savo užsidegimą iki galui. ¹² Aš siųsiu ugnies į Temaną, ir ji prarys Bosros rūmus.

¹³ Viešpats Dievas sako taip: Dėl trijų, net dėl keturių Ammono vaikų piktadarybių aš nepakeisiu savo nutarimo, nes jie perskrodė Galaado nėščias moteris, kad praplėstų savo ribas. ¹⁴ Aš sukursiu ugnį Rabos sienose, ir ji prarys jo rūmus tarp klyksmų karo dieną ir viesule audros dieną. ¹⁵ Melkomas eis į nelaisvę, jis ir draug jo kunigaikščiai, sako Viešpats.

2 perskyrimas. ¹ Viešpats Dievas sako taip: Dėl trijų, net

kaltimas panašus į anksčiau paminėtą penikijiečių piktadarybę. Ir Joėlis peikia tiriečius, kad jie pardavę žydų belaisvius graikams (Joėl. 3,4). Su graikais tiriečiai susisiekdavo savo laivais, su Idumėja sauskeliais. — *Broliškos sandoros*: kuria buvo padaręs Tiro karalius Hiram su Saliamonu. (Plg. 3 Kar. 5,1,12; 9,11).

(11) *Edomo*. Edomiečiai (Idumėjos gyventojai) buvo pikčiausi žydų priešai. — *Vijosi su kalaviju*... Daroma aliužija į Jokūbo ir Ezavo istoriją. Ezavas persekiojo savo brolių Jokūbą. Ezavo ainiai edomiečiai nuolat puldavo ir be pasigailėjimo žudydavo Jokūbo ainius žydus. — (12) *Temana*. Gal tai buvo viena Idumėjos apskričių. — *Bosros*. Idumėjos miestas į pietus nuo Mirties jūros.

(13) *Amono*. Iš Loto kilusi tautėlė: ji gyveno į rytus nuo garsaus

savo ganyklomis Galaado. — *Jie perskrodė*. Plg. Oz. 13,16; Plg. 4 Kar. 8,12. — *Kad praplėstu*... Puolimas buvo neteisingas, nes norėta pasisavinti svetimas kraštas. — *Rabos*. Didžiausias Amonitų miestas. Pilnas jo vardas Rabbath-Amon. Vz. Atk. 3,11; Joz. 13,25 ir k. — *Tarp klyksmų*. Keršintojai puls amonitus klykdam ir didžiausiu smarkumu.

(15) *Melkomas*: amonitų dievaitis, gal vadinamas taip pat Moloku. Paėonys savo dievaičius laikė tautos viešpačiais. Nugalėjęs tautą buvo laikomas nugalėtu ir jos dievaitis, ir buvo vedamas į nelaisvę. Amonitai buvo galutinai sunaikinti Nebukadnecaro.

(2,1) *Moabo*. Tai kita iš Loto kilusi tautėlė. — *Sudegino*... Apie ši moabitų nusikaltimą kitur žinių nerandame. Nors jis buvo padarytas prieš Idumėjos karalių, bet turėjo

Moab et super quattuor non convertam eum: eo quod incenderit ossa regis Idumaeae usque ad cinerem.² Et mittam ignem in Moab, et devorabit aedes Carioth: et morietur in sonitu Moab, in clangore tubae:³ et disperdam iudicem de medio eius, et omnes principes eius interficiam cum eo, dicit Dominus.

⁴ Haec dicit Dominus: Super tribus sceleribus Iuda, et super quattuor non convertam eum: eo quod abiecerit legem Domini, et mandata eius non custodierit: deceperunt enim eos idola sua, post quae abierant patres eorum.⁵ Et mittam ignem in Iuda, et devorabit aedes Ierusalem.

⁶ Haec dicit Dominus: Super tribus sceleribus Israel, et super quattuor non convertam eum: pro eo quod vendiderit pro argento iustum, et pauperem pro calceamentis.⁷ Qui conterunt super pulverem terrae capita pauperum, et viam humilium declinant: et filius ac pater eius ierunt ad puellam ut violarent nomen

dėl keturių Moabō piktadarybių aš nepakeisiu savo nutarimo, nes jis sudegino Idumėjos karaliaus kaulus į pelenus.² Aš siųsiu ugnies į Moabą, ir ji prarys Karjoto rūmus, Moabas, mirs tranksmė ir trimituojant trimitams.³ Aš išnaikinsiu iš jo tarpo teisėją ir užmušiu draug su juo visus jo kunigaikščius, sako Viešpats.

⁴ Viešpats Dievas sako taip: Dėl trijų, net dėl keturių Jūdo piktadarybių aš nepakeisiu savo nutarimo, nes jis atmetė Viešpaties įstatymą ir jo įsakymus, nes juos apgavo jų stabai, paskui kuriuos buvo nuėję jų tėvai.⁵ Aš siųsiu ugnies į Jūdą, ir ji prarys Jėrusalės rūmus.

⁶ Viešpats Dievas sako taip: Dėl trijų, net dėl keturių Izraelio piktadarybių aš nepakeisiu savo nutarimo, nes jis pardavė teisųjį už pinigus ir beturtį už kurpes.⁷ Jie įmina į žemės dulkes beturčių galvas ir vengia varguolių kelio. Sūnus ir jo tėvas eina pas tą pat mergą, kad suteptų mano šventą vardą.⁸ Ant užstatytų dra-

kokiuo nors būdu paliesti ir Izraeli, nes visose šitose pranašystėse smerkiamos piktadarystės prieš Izraelio tautą. Gal minimas čia Idumėjos karalius buvo Izraelio karaliaus sąjungininkas. Plg. 4 Kar. 3,7.... — (2) *Karjoto*. Tai vienas žymesniųjų moabitų miestų, dabar Kerejato sodžius. — *Tranksmė ir...* Ebr. t.: karo tranksmė, klyksmė ir... — (3) *Teisėją*. Ebr. *šofet*. Gal moabitai tuo metu buvo, kaip kitados izraelitai, valdomi teisėjų, ne karalių.

(4) *Jūdo*. Jūdo giminė minima atskirai, nes jos kaltė buvo didesnė, ji juk gyveno arčiau Viešpaties bažnyčios, tačiau nusikaltimų darė ne mažiau ir savo elgesiu piktino visą Izraelį. — *Nes juos apgavo...* Anot ebr. t.: jie vėlyk davėsi suvedžioti save savo melui (dievaičiams). Dievaičiai vadinami melu, nes jie mela-

gingai žada savo pagalbą, kurios duoti negali.

(5) *Pardavė teisųjį...* Čia kalbama tikriausiai apie žmogų, kurs ne dėl savo kaltės negalėjo gražinti skolos ir dėl to buvo parduodamas vergijon. Mozės įstatymas leido parduoti neišsimokanti skolininką (plg. Kun. 25,39 ir k.); bet parduoti žmogų, kurs nebuvo nusikaltęs, buvo per daug nežmoniška. — *Už kurpes*. Gana buvo menkiausios skolos, poros kurpių (ebr. t.), ir žmogus jau buvo parduodamas. — (7) *Jie įmina...* Ebr. t.: jie trokšta žemės dulkių ant beturčių galvos, t. y. nori matyti dulkes ant... todėl nori ju pažeminti. — *Sūnus ir...* Toks nusikaltimas buvo pasmerktas atskiru įstatymu. Vž. Kun. 18,7; 20,11. Savo elgesiu tie nusikaltėliai duoda pagonims progos piktžodžiauti Izraelio Die-

sanctum meum. ⁸ Et super vestimentis: pignoratis accubuerunt iuxta omne altare: et vinum damnatorum bibebant in domo Dei sui.

⁹ Ego autem exterminavi Amorrhaeum a facie eorum: cuius altitudo, cedrorum altitudo eius, et fortis ipse quasi quercus: et contrivi fructum eius desuper, et radices eius subter. ¹⁰ Ego sum, qui ascendere vos feci de Terra Aegypti, et duxi vos in deserto quadraginta annis ut possideretis Terram Amorrhaei. ¹¹ Et suscitavi de filiis vestris in prophetas, et de iuvenibus vestris nazaraeos: numquid non ita est filii Israel dicit Dominus? ¹² Et propinabitis nazaraeis vinum: et prophetis mandabitis, dicentes: Ne prophetetis.

¹³ Ecce ego stridebo subter vos, sicut stridet plaustrum onustum foeno. ¹⁴ Et peribit fuga a veloce, et fortis non obtinebit virtutem suam, et robustus non salvabit animam suam: ¹⁵ et tenens

bužių jie išsitiesia prie kiekvieno aukuro, nubaustųjų vyną jie geria savo Dievo namuose.

⁹ Juk aš išnaikinau jų akysse amoriečius, kurių ūgis buvo kaip kėdrų ūgis, ir kurie buvo stiprūs kaip ąžuolai; aš sunaikinau jų vaisius viršuje ir jų šaknis apačioje. ¹⁰ Aš esu, kurs išvedžiau jus iš Aigipto žemės ir vedžiau jus per tyrus keturiasdešimtis metų, kad paveldėtumėte amoriečių šalį. ¹¹ Aš pažadinau iš jūsų sūnų pranašų ir iš jūsų jaunikačių nazariečių. Ar ne taip yra, jūs, Izraelio sūnūs? sako Viešpats. ¹² Bet jūs davėte nazariečiams gerti vyno ir pranašams davėte įsakymų tardami: Neparnašaukite!

¹³ Štai aš braškėsiu po jumis, kaip braška šieno prikrautas vežimas. ¹⁴ Greitasis neteks savo greitumo, stiprusis negalės išlaikyti savo stiprumo ir karžygis neišgelbės savo gyvybės, ¹⁵ šau-

vui, kurio išrinktoje tautoje darėsi tokių dalykų. — (8) *Ant užstatytų drabužių*. Užstatytas apsiaustas nakčiai reikėjo gražinti tam, kas jį buvo užstatęs (Vz. Iš. 22,25; Atk. 24,12): turtočiai gi juo naudojosi, kaip savu. Jie pasitiesia jį sau, kai dalyvauja aukų pokilyje Dane ir Betėlyje. — *Nubaustųjų vyną*: vyrią pirkta už ne teislingai išgautas pabaudas. — *Savo Dievo*: Dano ir Betėlio šventyklose, kame jie garbino Dievą veršio pavidalu.

(9) *Juk aš...* Primenamos keturios Dievo geradarystės Izraeliui ir tuo labiau pabrėžiamas jo nedėkingumas. — *Amoriečius*: stipriausią kananiečių giminę, kurią Mozė nugalėjo ir kurios žemę jis atidavė Gado, Rubeno ir Manaso giminėms. Plg. Sk. 21,13; 32,4,33 ir k. Amoriečiai atrodė žydams labai baisūs, todėl jie čia aprašomi, kaip didžiausi milžinai. — (10) *Išvedžiau jus...* Kita Dievo

suteikta geradarystė. Plg. Iš. 14,21 ir k. — (11) *Nazariečių*. Nazariečiai buvo nelyginant Sen. Test. vienuoliai; jiems tarp kita ko buvo uždrausta gerti vyną. Plg. Teis. 13,4; Sk. 6,3. Dievas buvo davęs Izraelio tautai ne tik šalį gyventi, bet taip pat žmonių, kurie galėjo jai parodyti Dievo ištatymo kelią ir savo gyvenimo pavyzdžiu bei šventumu pamokinti tą ištatymą laikyti. Tai buvo taip pat labai didelė Dievo geradarystė visai tautai. — (12) *Jūs davėte...* Tauta stumtė stūmė nuo savęs tą Dievo malonę, nenorėjo žiūrėti nazariečių duodamo gyvenimo pavyzdžio, nenorėjo klausyti pranašų pamokinimų.

(13) *Aš braškėsiu...* Dievas jaučiasi apkrautas nepakeliama našta ir dejuoja dėl nusidėjėlių daugybės ir jų nedorumo. Bet jis dabar nusikratys tos naštos, atitrauks nuo Izraelio savo gelbinčią ranką, todėl visos apleistųjų pastangos bus tuščios.

arcum non stabit, et velox pedibus suis non salvabitur, et ascensor equi non salvabit animam suam: ¹⁶ et robustus corde inter fortes nudus fugiet in illa die, dicit Dominus.

lys neištvers, greitasis savo kojomis neišsigelbės ir raitelis neišgelbės savo gyvybės, ¹⁶ ir drąsiausias tarp karžygių bėgs plikas tą dieną, sako Viešpats.

II. Pamokslų knyga: 1 Izraėlio nubaudimo tikrumas.

Caput III. ¹ Audite verbum, quod locutus est Dominus super vos, filii Israel: super omnem cognationem, quam eduxi de Terra Aegypti, dicens: ² Tantummodo vos cognovi ex omnibus cognationibus terrae: idcirco visitabo super vos omnes iniquitates vestras.

³ Numquid ambulabunt duo pariter, nisi convenerit eis? ⁴ Numquid rugiet leo in saltu, nisi habuerit praedam? numquid dabit catulus leonis vocem de cubili suo, nisi aliquid apprehenderit? ⁵ numquid cadet avis in laqueum terrae absque aucupe? numquid auferetur laqueus de terra antequam quid ceperit? ⁶ Si clanget tuba in civitate, et popu-

3 pėrskyrimas. ¹ Išgirskite žodį, kurį Viešpats yra kalbėjęs apie jus, Izraėlio sūnūs! apie tą visą giminę, kurią aš išvedžiau iš Aigipto žemės, tardamas: ² Tik-tai jus iš visų žemės giminių aš tepažįstu, todėl jūmyse aš lankysiu visas jūsų neteisybes.

³ Argi vaikščioja du žmogū kartu, jei jie nesusitarę? ⁴ Ar kriokia liūtas girioje, jei jis nėra radęs grobio, argi jauniklis liūtas paleidžia savo balsą iš savo guolio, jei jis nėra nieko sugavęs? ⁵ Argi paukštis patenka į slėstus žemėje, jei nėra paukščių gaudytojo? Argi atimami žabangai nuo žemės anksčiau, negu jie ką sugauna? ⁶ Ar trimituojama mieste

— *Šieno.* Ebr. t.: pėdų. — (16) *Tą dieną:* Viešpaties bausmės metu. — *Sako Viešpats.* Ebr. t. *ne'um Jahveh.* Viešpaties pasakymas, žodis. Tai gana dažnai Amoso vartojamas iškilmingas patvirtinimas to, kas anksčiau pasakyta.

3,1—15. Savo pamoksluose Amosas graso bausmėmis Izraėliui. Izraėlis, nors paties Dievo išrinktas, bus tikrai nubastas dėl jo neteisybių (1—10), taip kad tik nedaugelis išsigelbės, bet visi jo aukurai ir rūmai bus sugriauti (11—15).

(3,2) *Tepažįstu:* nes tik jus esu sau išsirinkęs, jumis rūpinu, jus mylėjau. — *Lankysiu:* bausiu.

(3) *Argi vaikščioja...* Taip vaikščiojo kitados Dievas su savo tauta, iki ji buvo jam ištikima. Bet kur nebėra sutarimo, nebėgal būti ir

bendravimo, todėl Dievas ją apleis. Ne tik apleis, bet dar padarys jai kieta teismą. — (4) *Ar kriokia...* Palyginimas paimtas iš žvėrių ipročių. Liūtas, puldamas savo grobį, kriokia; tą pat daro jauniklis liūtas, kai jam atnešama grobio dalis. Liūtas čia Dievas, grobis — Izraėlio tauta. Dievas pradeda grasyti, nes tautos nuodėmių saikas jau pilnas ir jos žuvimas artį. — (5) *Argi paukštis...* Palyginimas paimtas iš paukščių medžioklės. Paukštis čia Izraėlis; žmogaus pastatyti paukščiams slėstai, žabangai, tai Dievo skirtos tautai bausmės, kurios ją tikrai pasieks. Priešai, kurie ją puls, bus Dievo siunčiami. — (6) *Ar trimituojama...* Palyginimas paimtas iš karo apystovų. Tautai jau nekartą teko kentėti nelaimės. Iš kur jos iš-

lus non expavescet? si erit malum in civitate, quod Dominus non fecerit? ⁷ Quia non facit Dominus Deus verbum, nisi revelaverit secretum suum ad servos suos prophetas. ⁸ Leo rugiet, quis non timebit? Dominus Deus locutus est, quis non prophetabit?

⁹ Auditum facite in aedibus Azoti, et in aedibus Terrae Aegypti: et dicit: Congregamini super montes Samariae, et videte insanias multas in medio eius, et calumniam patientes in penetralibus eius. ¹⁰ Et nescierunt facere rectum, dicit Dominus, thesaurizantes iniquitatem, et rapinas in aedibus suis.

¹¹ Propterea haec dicit Dominus Deus: Tribulabitur, et circuietur terra: et detrahetur ex te fortitudo tua, et diripientur aedes tuae. ¹² Haec dicit Dominus: Quomodo si eruat pastor de ore leonis duo crura, aut extremum auriculae: sic eruentur filii Israel, qui habitant in Samaria in plaga lectuli, et in Damasci grabato.

trimitu ir žmonės neišsigąsta? ar būna mieste nelaimė, kurios Viešpats nebūtų siuntęs? ⁷ Viešpats Dievas juk nieko nedaro, neapreiškęs savo paslapties savo tarnams pranašams. ⁸ Jei kriokia liūtas, kas nebijo? Jei Viešpats Dievas yra kalbėjęs, kas nepranašaus?

⁹ Duokite išgirsti Azoto rūmuose ir Aigipto šalies rūmuose, ir sakykite: Susirinkite Samarijos kalnuose ir matykite daug beprotysčių jos viduje ir skriaudą kenčiančius jos gilumoje. ¹⁰ Jie nemoka daryti kas teisinga, sako Viešpats, jie, kurie krauna neteisybę ir išplėšas į savo rūmus.

¹¹ Todėl Viešpats Dievas sako taip: Šalis bus varginama ir apsupta: iš tavęs bus atimta tavo stiprybė ir tavo rūmai bus išplėšti. ¹² Viešpats Dievas sako taip: kaip kad piemuo išplėšia iš liūto nasrų porą blauzdakaulių ar ausies galelį, taip bus išgelbėti Izraelio sūnūs, kurie sėdi Samarijoje guolio kampe ir Damasko pataluose.

ėjo? Kiekviena ateinanti nelaimė yra Dievo leista. — (8) *Kas nepranašaus?* Pranašai kalba ne savo sumanymu ir ne savo valia, bet Dievo liepiami.

(9) *Duokite.* Tai įsakymas duodamas pranašams. — *Azoto...* Pilistimų miestas Azotas čia minimas vietoje pilistimų šalies. Pilistimai ir aigiptiečiai, kurie labai nekenė Izraelio ir buvo jo nekenčiami, dabar sukviečiami, kad pamatytų Izraelio nusikaltimus. — *Samarijos kalnuose.* Nuo Garizimo, Ebalio ir kitų kalnelių aplink Samariją buvo galima matyti visa, kas darėsi toje Izraelio sostinėje. — *Daug beprotysčių.* Ebr. t.: didelių sumišimų, kokių paprastai būna ten, kur įsigali neteisybės. — (10) *Jie nemoka...* Netei-

sybės pasidarė tarsi antra Samarijos prigimtis.

(11) *Šalis bus...* Ebr. t.: priešas, ir aplink šalį, t. y. visa šalis bus ūmai užpulta. Vz. 4 Kar. 17,2. — (12) *Kaip kad piemuo...* Šituo paimtu iš senovės Palestinos gyvenimo palyginimu pranašas pasako, kad tik nedaug iš Izraelio bus išgelbėta. Liūtas pasigrobia iš bandos avių ar ilgaause ožką ir tuojau pradeda ją draskyti ir ryti. Iki atbėga piemuo, iš pagrobto gyvulio vos belieka vienas kitas kaulas ar ausies gabalėlis. Taip atsitiks priešų užpultam Izraeliui. — *Guolio kampe ir...* Nelaimė tauta atjaus juo skaudžiau, kad ji dabar per daug išlepinta. Ji panaši į išlepusią moterį, sėdinčią patogaus guolio kampe ant brangių minkštų

¹³ Audite, et contestamini in domo Iacob, dicit Dominus Deus exercituum: ¹⁴ quia in die cum visitare coepero praevaricationes Israel, super eum visitabo, et super altaria Bethel: et amputabuntur cornua altaris, et cadent in terram. ¹⁵ Et percutiam domum hiemalem cum domo aestiva: et peribunt domus eburneae, et dissipabuntur aedes multae, dicit Dominus.

¹³ Išgirskite ir paliudykite Jokūbo namuose, sako Viešpats, kareivijų Dievas; ¹⁴ nes tą dieną, kai pradėsiu naikinti Izraelio piktadarystes, aš lankysiu ir jį draug su Betėlio aukurais; aukuro ragai bus numušti ir nukris žemėn. ¹⁵ Aš ištiksiu žiemos namus ir vasarnamį; dramblio kaulo namai žūs ir bus sunaikinta daug rūmų, sako Viešpats.

2. Izraelio užsispyrimas.

Caput IV. ¹ Audite verbum hoc vaccae pingues, quae estis in monte Samariae: quae calumniam facitis egenis, et confringitis pauperes. quae dicitis dominis vestris: Afferte, et bibemus. ² Iuravit Dominus Deus in sancto suo: quia ecce dies venient super vos, et levabunt vos in contis, et reliquias vestras in ollis ferventibus. ³ Et per apertu-

4 perskyrimas. ¹ Išgirskite šitą žodį jūs, riebios karvės, kurios esate Samarijos kalne, kurios skriaudžiate pavargėlius ir mindote beturčius, kurios sakote savo valdovams: Atneškite, mes gersime. ² Viešpats Dievas yra prisiekęs savo šventumu: Štai ateis jums dienos ir nuneš jus iešmais ir jūsų liekanas verdančiuose puoduose. ³ Jūs išeisite

patiesalų (padarytų damaskiečių būdu, ant damasku vadinamų audinių).

(13) *Išgirskite ir...* Pakviestieji (vz. 9. e.) turi išgirsti Dievo grasyumus ir liudyti apie juos prieš Izraelio gimines. — (14) *Lankyti*: bausiti. — *Su Betėlio aukurais*. Betėlyje į šiaurę nuo Jeruzalės, buvo Izraelio stabmeldystės ir jo dorovinio sugėdimo centras. Jeroboamas buvo pastatęs Betėlyje aukso veršiui viena aukurą; apie jį tikriausiai kalbama toliau; kiti aukurai turėjo būti pastatyti vėliau. — *Ragai*: iškyšuliai keturiuose senovinių aukurų kampuose; jie buvo laikomi labai šventa aukuro dalimi. Juos nulausti ir numesti žemėn reiškė labai paniekinti visą aukurą. — (15) *Ištiksiu žiemos...* Izraelio turtuoliai gyveno labai ištaigindami; jie turėjo atskirus rūmus žiemai ir vasarai; rūmai buvo puošiami, iškljami dramblio kaulu. Vz. 3 Kar. 22,39. Visa tai bus sunaikinta, Draug su karaliumi žūs ir jo valdiniai.

4,1—13. Nedoras moteris ir stabmeldystei pasidavusius Izraelio sūnius, kurie net plakami nepasitaiso, teis visagalis Viešpats.

(4,1) *Riebios karvės*. Ebr. t.: Basano karvės. Basano krašte buvo geriausių ganyklų. Jis buvo visuomet garsus savo galvijais. Karvėmis čia vadinamos Samarijos moterys dėl jų patvirkimo, nedorumo. — *Valdovams*: savo vyrams. Moterys ne tik priitaria piktiems vyrų darbams, bet ir kursto daryti dar daugiau pikta. — (2) *Savo šventumu*. Šventumas reikalauja, kad Dievas baustų nuodėmes, ir kaip nekinta šventumas, taip nepakitęs ir pasmerkimas. — *Nuneš jus*. Toliau tęsiamas palyginimas su karvėmis, kurios papjaunamos, jų mėsa nešama ir iškepama ar išverdama. — *Jūsų liekanas*. Ebr. t.: jūsų ainiją su meškerėmis. — (3) *Jūs išeisite...* Samarijos moterys bus priverstos bėgti nuo priešu, bus sugautos lauke ir kaip belaisvės nugaben-

ras exhibitis altera contra alteram, et proiciemini in Armon, dicit Dominus.

⁴ Venite ad Bethel, et impie agite; ad Galgalam, et multiplicare praevaricationem: et afferte mane victimas vestras, tribus diebus decimas vestras. ⁵ Et sacrificare de fermentato laudem: et vocate voluntarias oblationes, et annunciate: sic enim voluistis filii Israel, dicit Dominus Deus.

⁶ Unde et ego dedi vobis stuporem dentium in cunctis urbibus vestris, et indigentiam panum in omnibus locis vestris: et non estis reversi ad me, dicit Dominus. ⁷ Ego quoque prohibui a vobis imbrem, cum adhuc tres menses superessent usque ad messem: et plui super unam civitatem, et super alteram civitatem non plui: pars una compluta est; et pars, super quam non plui, aruit. ⁸ Et venerunt duae et tres civitates ad unam civitatem ut biberent aquam, et non sunt satiatæ: et non redistis ad me, dicit Dominus. ⁹ Percussi vos in vento urente, et in aurigine, multitudinem hortorum vestrorum, et vinearum vestrarum: oliveta vestra, et ficeta vestra comedit eruca: et non redistis ad me, di-

pro spragas kiekviena ties savim ir būsite išmestos į Armoną, sako Viešpats.

⁴ Ateikite į Betėlį ir elkitės bedieviškai, į Galgalą ir dauginkite nusikaltimus; atneškite rytmetį savo aukas, kas trečią dieną savo dešimtines. ⁵ Aukokite raugintos duonos dėkojimo auką, kvieskite duoti gera valia daromų aukų ir jas skelbkite; nes taip jums, Izraelio sūnūs, patinka, sako Viešpats Dievas.

⁶ Todėl ir aš atšipinau jums dantis visuose jūsų miestuose ir siunčiau duonos stoką visose jūsų vietose, tačiau jūs negrįžote į mane, sako Viešpats. ⁷ Aš taip pat sulaikiau jums lietų, kai dar buvo likę trys mėnesiai iki pjūčiai; aš daviau lietaus ant vieno miesto ir nedaviau ant kito miesto; viena dalis buvo aplyta, ir dalis, ant kurios nelijo, sudžiūvo. ⁸ Du, trys miestai ėjo į vieną miestą vandens atsigerti, ir negalėjo gauti jo sočiai; jūs tačiau negrįžote į mane sako Viešpats. ⁹ Aš ištikau jus karštu vėju ir amaru; daugybę jūsų sodų ir jūsų vynuogynų; jūsų alyvmedžių ir jūsų fygmedžių suėdė kirminai; jūs tačiau negrįžote į mane, sako Viešpats. ¹⁰ Aš siunčiau jums mirtį, kaip Aigipte, iš-

tos į Armoną. Armonu, daugelio manymu, čia pavadinta Armenija, kuri buvusi asirijiečių valdoma.

(4) Į Betėlį... Vž. Oz. 4,15. — Atneškite rytmetį... Pranašas ironiškai ragina nusikaltusius žydus daryti savo stabams dar daugiau aukų ir tai net ne tokių, kaip buvo numatyta įstatyme, nes taip jiems patinka. Taip toks neprotingas uolumas pranašo išjuokiamas.

(6) Aš atšipinau. Ebr. t.: palikau jūsų dantis baltus, t. y. palikau jus be duonos, taip kad ir dantų ne-

turėjote kuo sutepti. Taigi nusikaltusieji bus baudžiami visų pirma baidu. — (7) Sulaikiau. Iš visiško arba tik vietomis sulaikymo lietaus nusikaltėliai turėjo suprasti, kad tai Dievas siunčia jiems tokią nelaimę. — (9) Aš ištikau. Kaip kad buvo grasinta Atk. 28,22; 39,40.42. Plg. Ag. 2,18. — (10) Mirti... Ebr. t.: Aigipto marą. — Puvėsiats... Bjauros dvokimas turėjo dar padidinti marą. Gal čia dvokimo paminėjimu pranašas norėjo žydams priminti, kaip bjauros, dvokiančios buvo jų nuo-

cit Dominus. ¹⁰ Misi in vos mortem in via Aegypti, percussi in gladio iuvenes vestros usque ad captivitatem equorum vestrorum: et ascendere feci putredinem castrorum in naves vestras: et non redistis ad me, dicit Dominus. ¹¹ Subverti vos, sicut subvertit Deus Sodomam, et Gomorrhham, et facti estis quasi torris raptus ab incendio: et non redistis ad me dicit Dominus. ¹² Quapropter haec faciam tibi Israel: postquam autem haec feceroti praeparare in occursum Dei tui Israel. ¹³ Quia ecce formans montes, et creans ventum, et annuncians homini eloquium suum, faciens matutinam nebulam, et gradiens super excelsa terrae: Dominus Deus exercituum nomen eius.

tikau kalavijų jūsų jaunikaičius, ir daviau sugauti jūsų arklius; aš daviau jūsų stovyklos puvėsiams pakilti į jūsų nosis; jūs tačiau nesugrįžote į mane, sako Viešpats. ¹¹ Aš naikinau jus, kaip Dievas sunaikino Sodomą ir Gomorą, ir jūs pasidarėte kaip nuodėgulis ištrauktas iš gaisro; jūs tačiau negrįžote į mane, sako Viešpats. ¹² Todėl aš padarysiu tai tau, Izraeli; o kai aš būsiu tai tau padaręs, prisirenk, Izraeli, pasitikti savo Dievą. ¹³ Nes štai jis yra tas, kurs padarė kalnūs, sutvėrė vėją, kurs paskelbia žmogui savo nutarimą, padaro rytmetinį debesėlį ir eina žemės aukštybėmis; jis vardu Viešpats, kareivių Dievas.

3. Izraelio karalystė bus visai sunaikinta.

Caput V. ¹ Audite verbum istud, quod ego levo super vos planctum. Domus Israel cecidit, et non adiciet ut resurgat. ² Virgo Israel proiecta est in terram suam, non est qui suscitet eam. ³ Quia haec dicit Dominus Deus: Urbs, de qua egrediebantur mille, relinquentur in ea centum: et de qua egrediebantur centum, relinquentur in ea decem in domo Israel.

5 perskylimas. ¹ Išgirskite šitą žodį, tą raudą, kurią aš skelbiu prieš jus. Izraelio namai parpuolė ir jie daugiau nebeatšikels. ² Mergaitė Izraelis parblokšta ant savo žemės, nėra kas ją pakeltų. ³ Nes štai ką sako Viešpats Dievas: Mieste, iš kurio išeidavo tūkstantis, pasiliks tik šimtas, iš kurio išeidavo šimtas, tame bus palikta dešimtis Izraelio namuose.

dėmės. Panašių nelaimių žydai buvo susilaukę karuose su Syrais. Plg. 4 Kar. 6,25; 8,12; 13,3. — (11) *Sodomą ir...* Vz. Prad. 19,24. — (13) *Rytmetinį debesėlį.* Anot ebr. t.: aušrą, tam- sybę. — Izraeliui, kurs nepaklausė duotų sau išpėjimų, teks susidurti su Dievo visagalybe.

5,1—6,19. Izraelis bus atmestas, nes neieško Viešpaties ir teisybės, todėl visur bus verksmo (5,1—17). Viešpaties diena atneš nelaimių ir nelaisvę (5,18—27); Jūdo ir Izra-

elio kunigaikščiai bus tremtinių prie- šakyje (6,1—7): daugelis žus kare ir maru (6,8—11). Taip baus nusi- kaltusius Viešpats (6,12—15).

(5,1) *Rauda.* Ebr. *ginah*, skurdžia giesmė, kuria apraunami mirusieji. — *Nebeatšikels:* nebeturės savo kara- liaus. — (2) *Mergaitė...* Mergaitėmis, dukterimis šv. Rašte vadinami mies- tai ir šalys. Izraelis čia pavadintas mergaite dėl žydinčios karalystės būklės: greitai ji nebeteks visų sa- vo papuošalų. — (3) *Išeidavo.* Mies-

⁴ Quia haec dicit Dominus domui Israel: Quaerite me, et vivetis. ⁵ Et nolite quaerere Bethel, et in Galgalam nolite intrare, et in Bersabee non transibitis: quia Galgala captiva ducetur, et Bethel erit inutilis. ⁶ Quaerite Dominum, et vivite: ne forte comburatur ut ignis domus Ioseph, et devorabit, et non erit qui extinguat Bethel. ⁷ Qui convertitis in absinthium iudicium, et iustitiam in terra relinquitis. ⁸ Facientem Arcturum, et Orionem, et convertentem in mane tenebras, et diem in noctem mutantem: qui vocat aquas maris, et effundit eas super faciem terrae: Dominus nomen est eius. ⁹ Qui subridet vastitatem super robustum, et depopulationem super potentem affert. ¹⁰ Odio habuerunt corripientem in porta: et loquentem perfecte abominati sunt. ¹¹ Idcirco, pro eo quod diripiebatis pauperem, et praedam electam tollebatis ab eo: domos quadro lapide aedificabitis, et non habitabitis in eis: vineas plantabitis amantissimas, et non bibetis vinum earum. ¹² Quia cogno-

⁴ Nes Viešpats Izraelio namams sako taip: leškokite manęs ir jūs būsite gyvi. ⁵ Neieškokite Betėlio ir neįeikite į Galgalą ir nekeliaukite į Barsabėę, nes Galgala bus išvesta nelaisvėn ir Betėlis bus nenaudingas. ⁶ Ieškokite Viešpaties ir būkite gyvi, kad kartais Juozapo namai nedegtų kaip ugnis; ji rys ir nebus kam gesyti Betėlyje. ⁷ Jūs, kurie paverčiate teisėtumą metėlėmis ir paliekate teisybę žemėje. ⁸ Jis yra padaręs Grįžalo vežimą ir Orijoną, jis paverčia tamsybę aušra, jis pakeičia dieną naktimi, jis pašaukia jūros vandenį ir juos išlieja ant žemės paviršiaus: Jis vardu Viešpats. ⁹ Jis šypsodamas atveda prapultį stipriajam ir sunaikinimą galingajam. ¹⁰ Jie laiko neapykantoje tą, kurs sudraudžia vartuose, ir bodisi to, kurs kalba tobulai. ¹¹ Todėl, kad jūs apiplėšėte beturtį ir ėmėte iš jo rinktinį grobį; jūs, tiesa, statysitės namus iš tašytų akmenų, bet juose negyvensite, veisite maloniausius vynuogynus, bet negersite jų vyno. ¹² Nes aš žinau jūsų nusikaltimų daugybę ir sunkias

te, kurs galėdavo pasiūsti į karatūkstantį kovotojų, bus likę vos dešimta gyventojų dalis.

(4) *Ieškokite manęs*: malda, nuosirdžiu garbinimu ir ypač tobulu klusnumu mano įsakymams. — (5) *Betėlio... į Galgalą...* Tie miestai buvo virte stabmeldystės centrais, todėl reikėjo jų vengti. Bersabėė, Jūdo giminės ploto pietose, žymi garbingais senovės atsiminimais, pranašo laikais matomai buvo virtusi taip pat stabmeldystės centru, kurį lankydavo net toli šiaurėje gyvenusieji izraelitai. — *Galgala...* Ebr. t. žaidžiama panašiai skambančiais žodžiais: *Gilgal galah igleh*. — *Nenaudingas*. Ebr. 'Aven, niekas. — *Juozapo namai*. Taip čia vadinama

Izraelio dešimties giminių karalystė. — (7) *Paverčiate teisėtumą...* iš teisėtumo padarote karčiausį dalyką. — *Paliekate...* Anot ebr. t.: dedate (metate) teisybę žemėn. — (8) *Grįžalo...*: gražiausius žvaigždynus, kuriuose atsispindi Dievo didenybė. Nusikalstantieji tokiai didenybei ir visagalybei, jos niekintojai neišvengs bausmės. — (10) *Vartuose...*: toje miesto vietoje, kur pas žydus buvo atliekami teismai. Vartuose duodavo tautai išpėjimų pranašai. Plg. Jer. 17,19. Nutolusieji nuo Dievo žydai nepakėsdavo jokių išpėjimų. — (11) *Jūs apiplėšėte...*: gyvenote ir norėjote pralobti skriausdami silpnesnius, bet tikros naudos iš to jums nebus. Plg. Sof. 1,13. — (12) *Do-*

vi multa scelera vestra, et fortia peccata vestra: hostes iusti accipientes munus, et pauperes deprimentes in porta: ¹³ Ideo prudens in tempore illo tacebit, quia tempus malum est. ¹⁴ Quaerite bonum, et non malum, ut vivatis: et erit Dominus Deus exercituum vobiscum, sicut dixistis. ¹⁵ Odite malum, et diligite bonum, et constituite in porta iudicium: si forte misereatur Dominus Deus exercituum reliquiis Ioseph.

¹⁶ Propterea haec dicit Dominus Deus exercituum dominator, in omnibus plateis planctus: et in cunctis, quae foris sunt, dicetur vae vae: et vocabunt agricolam ad luctum, et ad planctum eos, qui sciunt plangere. ¹⁷ Et in omnibus vineis erit planctus: quia pertransibo in medio tui, dicit Dominus.

¹⁸ Vae desiderantibus diem Domini: ad quid eam vobis? dies Domini ista, tenebrae, et non lux. ¹⁹ Quomodo si fugiat vir a facie leonis, et occurrat ei ursus: et ingrediatur domum, et innitatur manu sua super parietem, et mordeat eum coluber. ²⁰ Numquid non tenebrae dies Domini, et non lux: et caligo, et

jūsų nuodėmės; jūs būdami teisiojo neprieteliai imate dovanas ir slėgiate beturčius vartuose. ¹³ Todėl gudrusis tuo metu tylės, nes metas yra negeras. ¹⁴ Ieškokite gero ne pikto, kad būtumėte gyvi, tai Viešpats, kareivijų Dievas, bus su jumis, kaip jūs sakote. ¹⁵ Laikykite neapykantoje pikta ir mylėkite kas gera ir darykite vartuose teisingą teismą; gal Viešpats, kareivijų Dievas, pasigailės Juozapo liekanų.

¹⁶ Todėl Viešpats, kareivijų Dievas, valdovas sako taip: Visose gatvėse raudą ir visuose keliuose lauke bus sakoma: deja, deja. Žemdirbių šauks gedėti ir raudoti tuos, kurs moka raudų. ¹⁷ Ir visuose vynuogynuose bus raudų, nes aš pereisiu tavo viduriu, sako Viešpats.

¹⁸ Deja trokštantiems Viešpaties dienos: kam ji jums? Ta Viešpaties diena — tamsybės, ne šviesa. ¹⁹ Lygiai kaip kad kas bėgtų nuo liūto ir sutiktų jį lokys, arba įeitų į namus ir pasiremtų į sieną, o įgeltų jį žaltys. ²⁰ Argi nebus Viešpaties diena tamsybės, o ne šviesa; ar nebus joje tamsu, ne skaistu? ²¹ Aš nekenčiu ir

vanas: kyšius, kuriuos paėmę pasmerkiate nekaltus. — (13) *Todėl gudrusis...* Laikai pasidarė tokie negeri, kad net išmintingieji velija tylėti: jie bijo, kad kartais savo išėjimais nepakenktų dar labiau skriaudžiamiesiems. — (14,15) *Ieškokite...* Nors ir gudrieji tyli, bet Dievo pranašas tylėti negali. Jis ragina pamesti piktus darbus, ieškoti Dievo, nes tik tuomet galės teisėtai girtis, jog jie Viešpaties tauta.

(16) *Todėl:* kadangi jūs neklausote šitų paraginimų ir nesiliaujate darę pikta. — *Žemdirbi...* Bus tiek nelaimių, kad joms apraudoti bus kviečiami visi šalies gyventojai, net

ir laukų darbininkai. — (17) *Aš pereisiu...* Plg. Iš. 12,12.

(18) *Deja trokštantiems...* Kaip gali tie, kurie yra pasinėję nusikaltimuose, trokšti Viešpaties dienos su jos pažadais ir palaiminimais; jiems ji gali atnešti tik bausmę ir rūstybę. Pirma turi ateiti bausmė, paskui bus atitesėti geri pažadai. Plg. Jer. 30,7; Joël. 2,11; Sof. 1,15. — (19) *Lygiai kaip...* Pavojai grėsia iš visur. Kas vieno išvengia, patenka į kitą; žuvinimas neišvengiamas. Kas apsisaugo nuo bendros nelaimės, tas būna slaptų tykojimų namie auka. — *Žaltys.* Nuodingų žaltčių Palestinoje buvo nemaža. Jie įsibraudavo ir į gy-

non splendor in ea? ²¹ Odi, et proieci festivitates vestras: et non capiam odorem coetuum vestrorum. ²² Quod si obtuleritis mihi holocaustomata, et munera vestra, non suscipiam: et vota pinguium vestrorum non respiciam. ²³ Aufer a me tumultum carminum tuorum: et cantica lyrae tuae non audiam. ²⁴ Et revelabitur quasi aqua iudicium, et iustitia quasi torrens fortis. ²⁵ Numquid hostias et sacrificium obtulistis mihi in deserto quadraginta annis, domus Israel? ²⁶ Et portastis tabernaculum Moloch vestro, et imaginem idolorum vestrorum, sedes Dei vestri, quae fecistis vobis. ²⁷ Et migrare vos faciam trans Damascus, dicit Dominus, Deus exercituum nomen eius.

Caput VI. ¹ Vae qui opulenti estis in Sion, et confiditis in monte Samariae: optimates capita populorum, ingredientes pompatice domum Israel. ² Transite in Chalanę, et videte, et ite

atmetu jūsų šventes ir nepriimu jūsų susirinkimų kvapo. ²² Jei jūs atnašausite man deginamąsias aukas, aš nepriimsiu ir nepažvelgsiu į dėkojimo aukas iš jūsų penėtų gyvulių. ²³ Šalin nuo manęs su tavo giesmių triukšmu ir tavo arpos žaidimo aš nenoriu klausyti. ²⁴ Teisėtumas turės apsireikšti, kaip vanduo ir teisybė kaip galinga upė. ²⁵ Ar jūs, Izraelio namai, aukojote man gyvulių ir duonos aukas tyrumoje per keturias dešimtis metų? ²⁶ Jūs nešėte savo Molocho padangtę ir savo stabų paveikslą, savo dievo žvaigždę, kuriuos jūs buvote sau pasidarę. ²⁷ Todėl aš ištremsiu jus į anapus Damasko, sako Viešpats; jis vardu kareivijų Dievas.

6 perskyrimas. ¹ Deja jums, kurie esate turtingi Sione ir pasitikite Samarijos kalnu, jums, didžiūnai, tautų galvos, kurie įeinatė išdidžiai į Izraelio namus. ² Nueikite į Chalanę ir pasižiū-

venamus namus. — (21) *Aš nekenčiu...* Negana garbinti Dievą viršujiniu būdu, aukomis, švenčiant jo paskirtas šventes. Plg. Iz. 1,11; Jer. 6,20; Mal. 1,10. — *Susirinkimų:* religijinių suėgų, kurios buvo daromos šventėse. — (22) *Deginamąsias...*: kruvinas ir nekrūvinas aukas. — (23) *Triukšmu*. Paniekos pilnas atsiliepiamas apie šventas giesmes. Levitų giesmės nebepatinka Dievui, nes neskamba jam gerai gyrius iš nusidėjėlio burnos; be to, tos pačios giesmės buvo giedotos dievaičių garbei (Jier.). — (25) *Ar jūs...* Čia daroma tautai naujų priekaištų. Ji verta bausmės, nes ką tik išvesta iš Aigipto ir keliaudama per tyrus, nesilaikė visų Dievo įsakymų ir gabenė su savim dievaičius. Tie seni nusikaltimai buvo, be abejo, ne visos tautos. Plg. Kun. 17,7; Atk. 32,17. — (26) *Jūs nešėte...* Ebr. t. galima versti taip: jūs nešėte savo karaliaus padangtę

ir Kaivaną, savo dievaičių paveikslus, savo dievaičių žvaigždę. Vieton Jahvės jie buvo pasirinkę kitą karalių, kurio skrynįą jie su savim nešė. Vulgatos tačiau skaitymas Moloch (LXX: *Μολοχ*) (vietoje ebr. *malkekhem*, savo karaliaus, rodosi tikresnis. — (27) *Aš ištremsiu...* Karalystė bus sugriauta, jos gyventojai eis į nelaisvę. Plg. Apd. 7,43.

(6,1) *Turtingi Sione...* Plg. Ez. 34,1—5. Draug su Izraeliu baramas ir Jūdas, nes vienu ir kitu nusikaltimai panašūs; panašus bus ir likimas. Ebr. t.: deja nerūpestingiesiems (ramiesiems) Sione ir neturintiems baimės Samarijos kalne, kurie sudaro kilniausius tautos didžiūnus, pas kuriuos plaukia Izraelio namai. — Pas didžiūnus tauta ieškojo teisėtumo ir patarimų. Karaliaus Jeroboamo II laikais Izraelio karalystė buvo iš tikrųjų labai pakilusi. — (2) *Chalanę...*, Ebr. Kalneh, miestas prie

inde in Emath magnam: et descendite in Geth Palaesthinorum, et ad optima quaeque regna horum: si latior terminus eorum termino vestro est. ³ Qui separati estis in diem malum: et appropinquatis solio iniquitatis. ⁴ Qui dormitis in lectis eburneis, et lascivitis in stratis vestris: qui comeditis agnum de grege, et vitulos de medio armenti. ⁵ Qui canitis ad vocem psalterii: sicut David putaverunt se habere vasa cantici. ⁶ Bibentes vinum in phialis, et optimo unguento delibuti: et nihil patiebantur super contritione Ioseph. ⁷ Quapropter nunc migrabunt in capite transmigrantium: et auferetur factio lascivientium.

⁸ Iuravit Dominus Deus in anima sua, dicit Dominus Deus exercituum: Detestor ego superbiam Iacob, et domos eius odi, et tradam civitatem cum habitatoribus suis. ⁹ Quod si reliqui fuerint decem viri in domo una, et ipsi morientur. ¹⁰ Et tollet eum propinquus suus, et comburet eum, ut effe-

rėkite; eikite iš ten į didįjį Ematą, nusileiskite į palestiniečių Gėtą ir į visas jų geriausias karalystes; ar jų plotas didesnis už jūsų plotą? ³ Jūs, kurie esate atskirti negerai dienai ir artinatės į neteisybės sostą. ⁴ Jūs, kurie miegate drambliakaulio guoliuose ir išdykaujate savo pataluose, jūs, kurie valgote avinėlius iš būrio ir veršius iš bandos, ⁵ jūs, kurie giedate pritariant arpai. Jie tarėsi lygūs esą muzikos įrankiais Dovidui. ⁶ Jie geria vyną taurėmis ir tepasi geriausiais tepalais, bet nė kiek nesirūpina Juozapo sunaikinimu. ⁷ Todėl dabar jie bus išgabenti tremtinių priešakyje, ir bus šalin atimta lėbaujančiųjų gauja.

⁸ Viešpats Dievas prisiekė savimi, Viešpats, kareivių Dievas, sako: Aš bodžiuos Jokūbo puikybės, nekenčiu jo namų ir išduosiu miestą su jo gyventojais. ⁹ Jei bus likę vienuose namuose dešimts žmonių, tai ir tie turės mirti. ¹⁰ Kiekvieną paims jo giminaitis ir sudegins jį, kad išneštų kaulus iš namų, ir sakys

Tigrio upės (Prad. 10,10; Iz. 10,9), — *Emata*: žymų miestą prie Oronto upės, kurs vėliau vadinosi Epifanija. — *Geta*: vieną iš žymiausių pilistimų miestų. — Jei paminėtieji miestai gražūs ir turtingi, tai juk žydams Dievas buvo suteikęs dar didesnių geradarysčių. — *I visas jų...* Anot ebr. t.: ar jų ribos platesnės už jūsų ribas, ar jie geresni už šitas karalystes? — (3) *Jūs, kurie esate...* Ebr. t.: jūs atitolinote negerąją dieną, t. y. jūs raminate save tuo, kad Viešpaties teismo diena toli esanti. — *Artinatės...* Ebr. t.: jūs priartinate smurto sostą, t. y. jūs labai mėgstate daryti smurtą. — (4) *Jūs, kurie miegate...* Nurodomos kitos priežastys, dėl kurių pranašas skelbia tautai nelaimės. — (5) *Gie-*

date. Ebr. t.: kai kurie verčia: burkuojate. Tai būtų jų giedojimo pašiepimas. Dar didesnis pašiepimas išreiškiamas žodžiais: *Jie tarėsi lygūs...* Plg. 2 Kron. 19,25–27. — (6) *Taurėmis*. Ebr. ž. reiškia dideles taurės. — (6) *Juozapo*. Vz. auk. 5,6. — (7) *Gauja*. Ebr. t.: krikštavimas. — (8) *Dievas prisiekė savimi*, todėl jo nutarimas nepakeičiamas. Plg. Jer. 51,14. — (9) *Bus likę*: karui jau siaučiant. — (10) *Kiekvieną paims...* Anot ebr. t.: ir kai jį (t. y. taip mirusi) jo dėdė ir degintojas pakels, kad išneštų kaulus iš namų. — Karo ir maro metu žydų lavonai buvo deginami ir tik kaulai laidojami. Taip pat bausmei buvo lavonai deginami. Vz. 1 Kar. 31,12.13; Kun. 20,14; 21,9. — *Tam, kurs yra...*: vienam iš de-

rat ossa de domo: et dicet ei, qui in penetralibus domus est: Numquid adhuc est penes te? ¹¹ Et respondebit: Finis est. Et dicet ei: Tace, et non recorderis nominis Domini.

¹² Quia ecce Dominus mandabit, et percutiet domum maiorem ruinis, et domum minorem scissionibus. ¹³ Numquid currere queunt in petris equi, aut arari potest in bubalis, quoniam convertistis in amaritudinem iudicium, et fructum iustitiae in nihilum? ¹⁴ Qui laetamini in nihilo: qui dicitis: Numquid non in fortitudine nostra assumpsimus nobis cornua? ¹⁵ Ecce enim suscitabo super vos domus Israel, dicit Dominus Deus exercituum, gentem: et conteret vos ab introitu Emath, usque ad torrentem deserti.

tam, kurs yra namų gilumoje: Ar dar kas yra prie tavęs? ¹¹ Jei tasai atsakys: jau galas, anas jam tars: Tylėk ir neminėk Viešpaties vardo.

¹² Nes štai Viešpats duos įsakymą ir pavers didesnius namus griuvėsiais ir mažesnius namus suskaldys. ¹³ Argi gali bėgti arkliai ant uolų, arba ar galima ten arti jaučiais? nes jūs pavertėte teisėtumą kartumu ir teisybės vaisių metėlėmis? ¹⁴ Nes jūs džiaugiatės nieku, jūs, kurie sakote: Argi ne savo stiprumu mes įsigijome sau ragus? ¹⁵ Nes štai aš pažadinsiu prieš jus, Izraelio namai, sako, Viešpats kareivijų Dievas, tautą, ir ji sunaikins jus pradedant nuo tos vietos, kur einama į Ematą, iki tyrumos upeliui.

III. Simboliniai regėjimai apie Izraelio žuvimą.

Caput VII. ¹ Haec ostendit mihi Dominus Deus: et ecce fictor locustae in principio germinantium serotini imbris, et ecce serotinus post tonsionem regis.

7 perskyrimas. ¹ Viešpats Dievas man parodė tokį dalyką: Štai jis darė skėrius pradžioje, kai po vėlyvojo lietaus pradėjo želti žolė, ir štai vėlyvasai lietus

šimties, arba gal tikriau: į tą namą pasiųstajam žmogui. — *Ar dar kas yra prie tavęs:* gyvas. — (11) *Tylėk ir neminėk...* Tai nusiminusio ar naujų pavojų bijančio žmogaus žodžiai.

(12) *Pavers didesnius...*: bus nubauti visi, turtingi ir neturtingi. — (13) *Ar gali bėgti.* Pranašas tautos elgesį laiko taip neprotingu, kaip neprotinga būtų priverst bėgti arklius per plyšių pilnas uolas, ar tas uolas arti. — *Kartumu.* Ebr. t.: nuodais. — (14) *Ragus:* galia. — (15) *Nuo tos vietos...* Jeroboamo II laikais šiaurinė Izraelio siena buvo arti Emato, pietinė gal prie Rinokoruros upelio. Ebr. tačiau tekste nurodomas kitur neminimas Arabos upelis.

7,1—9,15. Penkiais simboliniais regėjimais Viešpats patvirtina ankstyvesnes pranašystes apie Izraelio žuvimą. Tie regėjimai tokie: pirmas skėrių, antras ugnies (7,1—5), trečias mūrininko mentės (kelnės); su juo jungiamas bausmės paskelbimas Betėlio kunigui Amazijui (7,7—17); ketvirtas regėjimas obuolių kablio su priekaištais turtuoliams dėl beturčių varginimo ir su grąšymu būsimomis bausmėmis (8,1—14) ir penktas Viešpaties stovinčio ant altoriaus ir skelbiančio nusidėjėliams žuvimą (9,1—10). Pranašystės baigiamos Dovo do padangtės atnaujinimo pažadėjimu (9, 11—15).

(7,1) *Jis darė skėrius.* Regėjime pra-

² Et factum est: cum consummas-
set comedere herbam terrae, di-
xi: Domine Deus propitius esto,
obsecro: quis suscitabit Iacob,
quia parvulus est? ³ Misertus est
Dominus super hoc: Non erit,
dixit Dominus.

⁴ Haec ostendit mihi Domi-
nus Deus: et ecce vocabat iudi-
cium ad ignem Dominus Deus:
et devoravit abyssum multam, et
comedit simul partem. ⁵ Et dixi:
Domine Deus quiesce, obsecro:
quis suscitabit Iacob, quia par-
vulus est? ⁶ Misertus est Domi-
nus super hoc: Sed et istud non
erit, dixit Dominus Deus.

⁷ Haec ostendit mihi. Domi-
nus: et ecce Dominus stans su-
per murum litum, et in manu
eius trulla caementarii. ⁸ Et dixit
Dominus ad me: Quid tu vides
Amos? Et dixi: Trullam caemen-
tarii. Et dixit Dominus: Ecce ego
ponam trullam in medio populi
mei Israel: non adiiciam ultra su-
perinducere eum. ⁹ Et demolien-
tur excelsa idoli, et sanctificatio-

lijo po karaliaus šienapjūtės. ² Kai
jie pabaigė ęsti šalies žolę, atsi-
tiko, kad aš tariau: Viešpatie Die-
ve, maldauju, pasigailėk. Kas gi
bepažadins Jokubą? jis juk toks
mažutėlis. ³ Ir Viešpats pasigai-
lėjo. To nebus, tarė Viešpats.

⁴ Viešpats Dievas pasakė man
tokį dalyką: Štai Viešpats Dievas
šaukė ugnį teismo daryti. Ir ji
prarijo didelę gelmę ir draug su-
ėdė šalį. ⁵ Tuomet aš tariau: Vieš-
patie, Dieve, liaukis, maldauju.
Kas gi bepažadins Jokubą? jis
juk toks mažutėlis. ⁶ Todėl Vieš-
pats pasigailėjo. Ir to nebus, ta-
rė Viešpats Dievas.

⁷ Viešpats parodė man tokį
dalyką: štai Viešpats stovėjo ant
tinkuotos sienos, ir jo rankoje
buvo mūrininko mentė. ⁸ Viešpats
man tarė: Ką tu matai, Amose? Aš
atsakiau: Mūrininko mentę. O Vieš-
pats tarė: Štai aš padėsiu kelnę
mano tautos Izraelio viduryje;
aš daugiau jos nebetinkuosiu.
⁹ Stabų aukštumos bus išardytos
ir Izraelio šventovės bus apleis-

našas matė patį Dievą darantį begali-
nę daugybę skėrių, kurie turėjo būti
pasiųsti į Izraelio šalį; matė taip pat
kaip daug pikta jie gali padaryti;
gailėdamas tautos karštai maldaavo
Viešpatį tos nelaimės tautai nesiųsti.
— *Pradžioje, kai...* Anot. ebr. t.: kai
pradeda želti atolas, ir štai atolas
po karaliaus šienapjūtės. — Apie ka-
raliaus teisę nušienauti visas pievas
savo reikalams ir palikti pievų sa-
vininkams tik antrąją žolę, atolą, tiks-
lesnių žinių šv. Rašte nėra; aliūzi-
ją tačiau galima matyti 3 Kar. 18,5.
Atolas po vėlyvojo lietaus galėjo
būti labai gausingas: sunaikinus gi
jį skėriams, pievų savininkai turė-
jo pasilikti visai be pašaro savo gy-
vuliams. — (2) *Jokūba*. Tauta va-
dinama Dievo mylimojo patriarko
Jokūbo vardu, kad to vardo paminė-
jimu Viešpats greičiau leistų save
permaldauti. — (3) *Pasigailėjo*. Ebr.

t.: gailėjosi. — Antropomorfizmas.
Plg. Joël. 2,14.

— (4) *Prarijo didelę gelmę...*: išdžio-
vino didelę jūrą ir sunaikino Žadė-
tąją žemę.

(7) *Ant tinkuotos...* Ebr. t.: ant
cinuotos sienos ir jo rankoje buvo
cinas. — Stipriai pastatyta ir dar
iš viršaus cinuota siena tai vaizdas
Dievo globojamos ir puošiamos ka-
ralystės. Dievas laiko ciną ranko-
je, nes tik jis suteikia stiprybę ir
gražumą. — (8) *Aš padėsiu mente...*
Ebr. t.: aš padėsiu ciną mano tau-
tos Izraelio viduryje, (plg. 4 Kar.
21,13), aš jai daugiau nebedovanosiu
(nebepraieisiu). — Pranašas du kar-
tu permaldavo Viešpatį ir sulaukė jo
ištiesta bausti ranką; trečią kartą
nebesulaukys, ir teisinga bausmė pa-
sieks tautą. — (9) *Stabų aukštumos*.
Ebr. t.: Izaoko aukštumos, t. y. ant
kauburių pastatytos Izaoko namų

nes Israel desolabuntur: et consurgam super domum Ieroboam in gladio.

¹⁰ Et misit Amasias sacerdos Bethel ad Ieroboam regem Israel, dicens: Rebellavit contra te Amos in medio domus Israel: non poterit terra sustinere universos sermones eius. ¹¹ Haec enim dicit Amos: In gladio morietur Ieroboam, et Israel captivus migrabit de terra sua. ¹² Et dixit Amasias ad Amos: Qui vides, gradere, fuge in terram Iuda: et comede ibi panem, et prophetabis ibi. ¹³ Et in Bethel non adicies ultra ut propheta: quia sanctificatio regis est, et domus regni est. ¹⁴ Responditque Amos, et dixit ad Amasiam: Non sum propheta, et non sum filius prophetae: sed armentarius ego sum vellicans sycomoros. ¹⁵ Et tulit me Dominus cum sequeretur gregem: et dixit Dominus ad me: Vade propheta ad populum meum Israel. ¹⁶ Et nunc audi verbum Domini: Tu dicis: Non prophetabis super Israel, et non stilabis super domum idoli. ¹⁷ Propter hoc haec dicit Dominus: Uxor tua in civitate fornicabitur: et filii tui, et filiae tuae in

tos; aš pakilsiu prieš Jeroboamo namus su kalaviju.

¹⁰ Tuomet Betėlio kunigas Amazijas pasiuntė pasakyti Izraėlio karaliui Jeroboamui: Amosas kelia prieš tave maištą Izraėlio namuose; šalis negalės pakęsti visų jo kalbų. ¹¹ Nes Amosas štai ką sako: Jeroboamas mirs kalaviju, ir Izraėlis eis iš savo šalies į nelaisvę. ¹² Amosui gi Amazijas sakė: Regėtojai, eik sau, bėk į Jūdo šalį; valgyk tenai duoną ir ten pranašauk. ¹³ Bet Betėlyje daugiau nebepranašauk, nes tai karaliaus šventovė ir karalystės namai. ¹⁴ Tuomet Amosas atsakė ir tarė Amazijui: Aš ne pranašas ir ne pranašo sūnus; aš piemuo, kurs brandinu moro uogas. ¹⁵ Bet Viešpats paėmė mane, kaiėjau paskui kaimenę, ir Viešpats man tarė: Eik, pranašauk mano tautai, Izraėliui. ¹⁶ Tai dabar tu išgirsk Viešpaties žodį: Tu sakai: Nepranašauk apie Izraėlį ir nelašink žodžių apie stabo namus. ¹⁷ Todėl štai ką sako Viešpats: Tavo pati mieste paleistuvais; tavo sūnūs ir tavo dukterys žus kalaviju; tavo dirva bus išmatuota mastu; tu pats mirsi suteptoje šaly-

šventyklos, arba, anot LXX: juoko aukurai (nes ebr. vardas Izaokas reiškia: juoktis), t. y. pasityčiojimo verti aukurai. — *Izraėlio šventovės*: Dane, Betėlyje, Galgaloje. — *Aš pakilsiu...* Vž. 4 Kar. 15,10.

(10) *Betėlio kunigas...* Minimas čia Betėlio kunigas Amazijas yra pavyzdys, kaip labai buvo priešinamasi Izraėlio tautoje Dievo siūnčiamiems per jo pranašą išpėjimams. Jų nenorėta nė klausyti. — (11) *Mirs...* Plg. auk. 2,13—16; 4,2,3; 6,7. — (13) *Karaliaus šventovė*. Iš tikrųjų Betėlyje buvo duodama garbė karaliaus valia pastatytam auksiniam vežiui. — (14) *Aš ne pranašas...*: ne

savo pasirinkimu ir ne savo prisiėngimu aš patekau į pranašus. Plg. 1. Kar. 19,18. — *Brandinu moro uogas*. Moro uogos savaime gerai nepribrešta ir būna neskaniškos. Norint jas greičiau pribrandinti ir padaryti skanesnes, reikia jas aštriu įrankiu perdurti. Taip brandino tas uogas Amosas. — (15) *Viešpats man tarė...* Amosas negali paklausti Amazijo patarimo, nes Dievo reikia labiau klausyti, kaip žmonių. — (16) *Nelašink...* Plg. Ez. 21,2; Mik. 2,6,11. — *Stabo namus*. Ebr. t.: Izaoko namus. Plg. auk. 9 e. paaišk. — (17) *Tavo pati...* Amazijo laukia skaudžiausia bausmė. Nukentės jo garbė, kaip o

gladio cadent, et humus tua funiculo metietur: et tu in terra polluta morieris, et Israel captivus migrabit de terra sua.

Caput VIII. ¹ Haec ostendit mihi Dominus Deus: et ecce uncinus pomorum. ² Et dixit: Quid tu vides Amos? Et dixi: Uncinum pomorum. Et dixit Dominus ad me: Venit finis super populum meum Israel: non adiciam ultra ut pertranseam eum. ³ Et stridebunt cardines templi in die illa, dicit Dominus Deus: multi morientur: in omni loco proicietur silentium.

⁴ Audite hoc qui conteritis pauperem, et deficere facitis egenos terrae, ⁵ dicentes: Quando transibit mensis, et venundabimus merces: et sabbatum, et aperiemus frumentum: ut imminuamus mensuram, et augeamus solumet supponamus stateras dolosas, ⁶ ut possideamus in argento egenos et pauperes pro calceamentis, et quisquilias frumenti vendamus? ⁷ Iuravit Dominus in superbiis Iacob: Si oblitus fuero usque ad finem omnia opera eorum. ⁸ Numquid super isto non commovebitur terra, et lugebit omnis habitator eius: et ascen-

je ir Izraelis eis iš savo šalies į nelaisvę.

8 perskyrimas. ¹ Viešpats Dievas pasakė man tokį dalyką: Štai čia buvo obuolių kablįs. ² Ir jis tarė: Ką tu matai, Amcse? Aš atsakiau: Obuolių kablį. Tuomet Viešpats man tarė: Ateina mano tautai Izraeliui galas; ilgiau aš jos nebesigailėsiu. ³ Tą dieną bažnyčios durų vašai girgždės, sako Viešpats Dievas; daugelis mirs; visose vietose įsigalės tylą.

⁴ Išgirskite tai jūs, kurie mindote beturtį ir žudote šalies pavargėlius, ⁵ sakydami: kada gi praeis jaunačio diena, kad mes parduotumėm prekes, — ir subata, kad mes atidarytumėm javų sandėlius? kad galėtumėm sumažinti saiką ir padidinti svorį ir pakišti klastingas svarstyklės? ⁶ kad mes įsigytumėm pavargėlius už piniigus ir beturčius už avalinę ir parduotumėm javų pasturlakas? ⁷ Viešpats prisiekė prieš Jokūbo puikybę: Iš tikrųjų aš niekuomet neužmiršiu visų jų darbų. ⁸ Ar gi dėl to nesudrebės žemė, ne-liūdės visi jos gyventojai? Ar ji

vyro, jo meilė, kaip šeimos tėvo, neteks turtų, kuriuos pasidalins nu-galėtojai, pats neteks laisvės ir mirs pagonių krašte. Bausmė gal buvo įvykinta Teglaltpalasaro laikais. Plg. 4 Kar. 15,29.

(8,1) *Obuolių kablįs*: kablįs, kuriuo palenkiamos obelių šakos, kad būtų galima pasiekti obuolius. Ebr. t. gal: pintinė vaisiams. Plg. Jer. 5,27 (ebr. t.). — (3) *Durų vašai girgždės*: kai priešai lauš tas duris ir pro jas veršis į vidų. Ebr. t. verčiamas šiaip: giesmės rūmuose bus staugimas (riksmas). — *Daugelis mirs...* Gyventojai žus arba bus

išgabenti į nelaisvę: visoje šalyje bus tylu. Ebr. t.: daug lavonų; kiekvienoje vietoje juos meta; tylu!

(4) *Mindote*. Ebr. t.: trokštate beturčio (kad ji slėgtumėte). — (5) *Kada gi praeis*. Jų godumas taip didelis, kad jie nebepakenčia švenčių. Net vienos savaitės dienos atilsis jų godumui per daug ilgas. Su godumu eina kartu neteisingumas. — (6) *Kad mes...* Beturčiai, neturėdami kuo nusipirkti net menkiausios duonos ir kitų reikalingiausių dalykų, turės patys parsiduoti ir virsti vergais. — (7) *Prisiekė*. Vz. auk. 4,2; 6,8. — (8) *Argi dėl to*: dėl baisios tautai

det quasi fluuius universus, et eiicietur, et defluet quasi rivus Aegypti? ⁹ Et erit in die illa, dicit Dominus Deus: occidet sol in meridie, et tenebrescere faciam terram in die luminis: ¹⁰ et convertam festivitates vestras in luctum, et omnia cantica vestra in planctum: et inducam super omne dorsum vestrum saccum, et super omne caput calvitium: et ponam eam quasi luctum unigeniti, et novissima eius quasi diem amarum.

¹¹ Ecce dies veniunt, dicit Dominus: et mittam famem in terram: non famem panis, neque sitim aquae, sed audiendi verbum Domini. ¹² Et commovebuntur a Mari usque ad mare, et ab Aquilone usque ad Orientem: circuibunt quaerentes verbum Domini, et non invenient. ¹³ In die illa deficient virgines pulchrae, et adolescentes in siti. ¹⁴ Qui iurant in delicto Samariae, et dicunt: Vivit Deus tuus Dan: et vivit via Bersabee, et cadent, et non resurgent ultra.

Caput IX. ¹ Vidi Dominum stantem super altare, et dixit:

nepakils visa, kaip upė nebus išmesta, ir ar nenutekės kaip Aigipto upelis? ⁹ Tą dieną, sako Viešpats Dievas, atsitiks, kad saulė nusileis vidudienį ir šviesią dieną aš siųsiu tamsybę ant žemės. ¹⁰ Aš paversiu jūsų iškilmes į gedulą ir visas jūsų dainas į raudas; užvilksiu ant visų jūsų nugarų maišus ir nuplikinsiu visas galvas, ir padarysiu, kad šalis gedėtų kaip dėl vienturčio, ir kad galas būtų kaip karti diena.

¹¹ Štai ateina dienos, sako Viešpats; aš siųsiu į šalį badą, ne duonos badą, ne vandens troškulį, bet Viešpaties žodžio girdėti. ¹² Jie judės nuo jūros iki jūrai ir nuo šiaurės iki rytų; eis aplinkui ieškodami Viešpaties žodžio ir neras. ¹³ Tą dieną nutroks gražios mergaitės ir jaunikaiciai, ¹⁴ jie, kurie prisiekia Samarijos nusikaltimu ir sako: Lai gyvuoja tavo Dievas Dane, ir lai gyvuoja Bersabėjos kelias; jie kris ir daugiau nebeatsikels.

9 perskyrimas. ¹ Aš daugiau Viešpatį stovintį ant altoriaus

skirtos bausmės. — *Ar ji nepakils...* Kaip Aigiptas Nilo užliejamas, taip Aigipto šalis bus priešų daugybės uždengta; ir kai priešų minios eis pirmyn, gyventojai bus būriais varomi priešakyje ir bus išsklaidyti tarp tautų; jie nuplauks lyg vanduo ir nebepasirodys. — (9) *Saulė nusileis...* Priešų užplūdimas bus ūmas ir visa palaidos lyg kokiose tamsybėse. Skaisčiame vidudienyje rodysis atėjusi nelaimių naktis. Skaisti vidudienio šviesa tai pilnos laimės vaizdas. Plg. Jer. 15,9. — (10) *Nuplikinsiu visas...* Kas gedėdavo paprastai nusikirpdavo galvos plaukus. — (11) *Viešpaties žodžio...* Kadangi dabar Izraelio tauta niekina pranašo žodį, varo lauk patį pranašą, tai ir didžiausios nelaimės me-

tu nebesusilauks tos paguodos, kuri yra Dievo žodis. Šitie Amoso žodžiai tinka ne tik tam laikui, kuriame Izraelis buvo nelaisvėje, bet visiems laikams; nes izraelitai Dievo atstumti gyvens nuolatinėje neramybėje ir vieton tiesos laikysis paklaidų. (Jieron. Kiril.). 12 eil. iš tikrųjų kalbama apie visą žemę, kurioje jie klaidžioja pametę įstatymą ir pranašaus. (Jieron.). — (14) *Kurie prisiekia...*: garbina kaip Dievą karaliaus pastatytus ir pašventintus veršius. Vž. 3 Kar. 12,28. — *Bersabėjos kelias*. Prisiekia kelione į Bersabėją, laikydami ją labai šventu dalyku.

(9,1) *Ant altoriaus*. Ebr. t.: ant deginamųjų aukų altoriaus. Jis buvo Jeruzalėje. (Jieron. Teod.). Anot

Percute cardinem, et commoveantur superliminaria: avaritia enim in capite omnium, et novissimum eorum in gladio interficiam: non erit fuga eis. Fugient, et non salvabitur ex eis qui fugerit. ² Si descenderint usque ad infernum, inde manus mea educet eos: et si ascenderint usque caelum, inde detraham eos. ³ Et si absconditi fuerint in vertice Carmeli, inde scrutans auferam eos: et si celaverint se ab oculis meis in profundo maris, ibi mandabo serpenti, et mordebit eos. ⁴ Et si abierint in captivitatem coram inimicis suis, ibi mandabo gladio, et occidet eos: et ponam oculos meos super eos in malum, et non in bonum. ⁵ Et Dominus Deus exercituum, qui tangit terram, et tabescet: et lugebunt omnes habitantes in ea: et ascendet sicut rivus omnis, et defluet sicut fluvius Aegypti. ⁶ Qui aedificat in caelo ascensionem suam, et fasciculum suum super terram fundavit: qui vocat aquas maris, et effundit eas super faciem terrae, Dominus nomen eius. ⁷ Numquid non ut filii Aethiopum vos estis mihi, filii Israel, ait Dominus? numquid non Israel ascen-

ir jis tarė: Sudaužyk durų vašus ir tesudreba slenksčiai, nes gobšumas visų galvoje; jų liekanas aš užmušiu kalaviju; jie negalės pabėgti. Jie bėgs, bet nė vienas iš jų, kurie bėgs, neišsigelbės. ² Nors jie nužengtų ir į požemius, mano ranka išves juos iš ten; ir jei jie pakiltų net į dangų, aš iš ten nutrauksiu juos. ³ Ir jei jie pasislėps Karmelio viršūnėje, aš suieškojęs iš ten nuimsiu juos, ir jei pasislėps nuo mano akių jūros gilumoje, ten liepsiu žalčiui įgelti juos. ⁴ Jei nueis savo neprietelių akyse į nelaisvę, ten paliepsiu kalavijui užmušti juos; aš sustabdysiu ant jų savo akis piktui, ne gerui. ⁵ Viešpats, kareivijų Dievas, paliečia žemę ir ji tirpsta; visi jos gyventojai turi gedėti, ir kiekvienas pakyla kaip upelis ir nuteka kaip Aigipto upė. ⁶ Jis stato dangų savo sostą ir paremia savo skliausmą ant žemės; jis pasaulia jūros vandenis ir išlieja juos ant žemės paviršiaus; jis vardu Viešpats. ⁷ Argi jūs, Izraelio sūnūs, man ne tokie, kaip aitiopų vaikai, sako Viešpats? argi ne Izraelį aš išvedžiau iš Aigipto žemės, palestiniečius iš Kapadokijos

kitų, ant stabmeldiško aukuro Betėlyje. — *Sudaužyk...* Ebr. t.: mušk į šulų galvenas, kad sudrebėtų slenksčiai ir sutrupink juos ant jų visų galvos. — Kalbama apie skersines sijas, paremtas ant šulų (lyg ant staktų); tos sijos, sutrupėjus šulams, turi kristi ant susirinkusios minios galvų. Plg. Teis. 16,29.30. — (2) *Nors jie...* Plg. Ps. 138,8. — (3) *Karmelio viršūnėje*: kame buvo daug medžių ir urvų. — *Žalčiui*: jūros slibinui. Sugretinami galimi ir negalimi dalykai; visa turi aiškiausiai įrodyti, kad nusikaltėlius visur pasieks baudžianti Dievo ranka. — (4) *Jei...* Plg. Ez. 5,2.12; Jer. 44,11. — (5)

Kiekvienas pakyla... Plg. auk. 8,8. — (6) *Jis stato...* Anot ebr. t.: jis stato dangų savo laiptus. — Dangus išsivaizdinamas taip, lyg kad jis susidėtų iš kelių viena viršuje kitos esančių sričių; iš srities į aukštesniąją sritį einama laiptais; visas dangaus skliausmas atrodo paremtas ant žemės. Taigi apie dangų čia kalbama žmonėms įprastu būdu kaip atrodo akims, ne kaip iš tikrųjų yra. — (7) *Man ne tokie...* Dėl savo nusikaltimų izraelitai pasidarė Dievui svetimi, kaip kitos nuo Dievo nutolusios tautos. Jie nebetingi teisės net didžiūnotis kitados Dievo jiems suteiktomis ypatingomis malonėmis. —

dere feci de Terra Aegypti: et Palaesthinos de Cappadocia, et Syros de Cyrene? ⁸ Ecce oculi Domini Dei super regnum peccans, et conteram illud a facie terrae: verumtamen conterens non conteram domum Iacob, dicit Dominus. ⁹ Ecce enim mandabo ego, et concutiam in omnibus gentibus domum Israel, sicut concutitur triticum in cribro: et non cadet lapillus super terram. ¹⁰ In gladio morientur omnes peccatores populi mei: qui dicunt: Non appropinquabit, et non veniet super nos malum.

¹¹ In die illa suscitabo tabernaculum David, quod cecidit: et reaedificabo aperturas murorum eius, et ea, quae corruerant, instaurabo: et reaedificabo illud sicut in diebus antiquis. ¹² Ut possideant reliquias Idumaeae, et omnes nationes, eo quod invocatum sit nomen meum super eos: dicit Dominus faciens haec. ¹³ Ecce dies veniunt, dicit Dominus: et comprehendet arator messorem, et calcator uvae mittentem semen: et stillabunt montes dulcedinem, et omnes colles culti erunt. ¹⁴ Et convertam captivitatem populi mei Israel: et aedificabunt civitates desertas, et inhabitabunt: et plantabunt vineas, et bibent vinum earum: et facient hortos, et comedent fructus eorum. ¹⁵ Et plantabo eos super humum suam: et non evellam

ir syrus iš Kirenės? ⁸ Štai Viešpaties Dievo akys ant nuodėmingos karalystės ir aš sunaikinsiu ją nuo žemės paviršiaus. Tačiau Jokūbo namus aš nesunaikinsiu visiškai, sako Viešpats. ⁹ Nes štai aš paliepsiu ir sijodinsiu Izraelio namus tarp visų tautų, kaip sijojami kviečiai rėtyje, ir nė grūdelis nekris žemėn. ¹⁰ Kalaviju mirs visi mano tautos nusidėjėliai, kurie sako: neprisiartins ir neateis ant mūsų nelaimė.

¹¹ Tą dieną aš vėl pakelsiu sugriuvusią Dovidą padangtę ir užtaisysiu jos sienų plyšius, atnaujinsiu tai, kas sugriuvę, ir atitaisysiu ją kaip buvo senovės dienose, ¹² kad jie paveldėtų Idumėjos liekanas ir visas tautas, nes mano vardas šaukiamas ant jų, sako Viešpats, kurs tai vykina. ¹³ Štai ateina dienos, sako Viešpats, kuriose arėjas eis pridurmai paskui pioveją, vynuogių spaudėjas, paskui sėjėją; iš kalnų lašnos saldumas, ir visi kauburiai bus apdirbti. ¹⁴ Aš sugrąžinsiu mano tautos Izraelio belaisvius; jie statys apleistus miestus ir juose gyvens; jie veis vynuogynus ir gers jų vyną; jie sodins sodus ir valgys jų vaisius. ¹⁵ Aš pasodinsiu juos jų žemėje ir daugiau nebeišrausiu jų iš jų

Iš *Kapadokijos*... Ebr. t.: iš Kaftoro ir aramiečius iš Kiro. — Kaftoru gal pavadinta Krėtos sala. Plg. Prad. 10,14; Atk. 2,23; Jer. 47,4. — Iš *Kirenės*. Vž. auk. 1,5. — (8) *Nesunaikinsiu visiškai*. Dievo pažadai tautai pasiliks nepalieti, bet nusikaltėliai jais nesinaudos; jie bus nužaudai. — (9) *Nė grūdelis*... Pelai,

šiaudai bus išnešioti, bet tikrai geri grūdai išliks net nelaisvėje.

(11) *Tą dieną aš*... Tolimoje ateityje Dovidą namai bus atstatyti; jie naudosis Dievo sau duotais pažadais; pagonių tautos bus sujungtos su Viešpaties tauta. Tuos stebuklus padarys Mesijas. — (13) *Arėjas eis*... Dirvos bus be galo derlingos, pjū-

eos ultra de terra sua, quam dedi | žemės, kurią jiems esu davęs,
eis, dicit Dominus Deus tuus. | sako Viešpats, tavo Dievas.

tys gausingos; žmonės vos suskubs
atlikti daugybę ūkio darbų. Plg.
Kun. 26,3.5. — Iš kalnų... Vz. 3,8. —

(15) *Nebeišrausiu...* Naujoji teokrati-
ja bus amžina.

